

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

INTERVIEWS VAN DOKTERS MET HUN PORTRET IN DAGBLADEN.

Tot mijn groote ergernis lees ik nu al eenige malen in *de Telegraaf* een artikel, in interviewvorm, waarin een oordeel vermeld wordt over een algemeen, gelukkig nog medisch, onderwerp van een arts, die n.b. met naam, portret en functie (huisarts, chirurg) in de krant komt. Daar ik veronderstel, dat dergelijke collegae toch wel zullen weten in welk omkruis hun gewaardeerd oordeel in het dagblad zal verschijnen, begrijp ik niet, dat zij zich hiertoe laten leenen.

Ik meen toch, dat men in ons beroep, waarvan het aanzien toch al sterk verminderd is, steeds de gewoonte heeft (gehad) zoo min mogelijk reclame te maken, als ik het zoo noemen mag. Ik kan in dergelijke artikelen, afgezien nu van den inhoud, niet heel veel anders zien dan medewerking van een arts aan een uitgebreide annonceering van zijn naam, voorkomen en functie, waarin hij de menschen geneest, heelt of verlost. Men kan toch immers, wanneer deze medische bespiegelingen in de krant noodzakelijk zijn, als hoedanigheid van den auteur alleen vermelden, dat hij arts is, voor mijn part een bekend arts.

Het noemen van een arts, die een belangrijk jubileum viert of zich zeer verdienstelijk heeft gedragen voor de wetenschap of het land en zoo voort, kan ik heel goed billijken, maar bovengenoemde krantenverhalen, voorzien van portret en zoo voort, vind ik volkomen fout.

Wanneer er in het algemeen anders over wordt gedacht en men mijn oordeel hieromtrent te scrupuleus of verkeerd vindt, houd ik mij voor een antwoord aanbevolen.

Winschoten, 1 Januari 1938.

M. HOMMES.

DE BEHANDELING VAN ENURESIS NOCTURNA BIJ KINDEREN.

Prof. Dr. J. VAN LOOKEREN CAMPAGNE schrijft op blz. 32 in dit *Tijdschrift*, dat hypnose nauwelijks bij kinderen in aanmerking komt. Bedoelt hij hiermede, dat kinderen moeilijk hypnotiseerbaar zijn? Dit is dan in lijnrechte tegenspraak met de ervaringen van nagenoeg alle artsen, die geregeld kinderen hebben gehypnotiseerd (een heele reeks hiervan heb ik geciteerd in mijn *Leerboek der Hypnose* in het hoofdstuk „Hypnose bij Kinderen”). Ikzelf kon zonder moeite of nadeel meer dan 400 kinderen, jonger dan 14 jaren (reeds van het 2de jaar af, dus in het 3de levensjaar) hypnotiseeren. Of bedoelt hij, dat hypnose voor enuresis bij kinderen nauwelijks in aanmerking komt? Ook dan is hij in tegenspraak met artsen van grooten naam, die geregeld bij enuresis de hypnose met succes hebben toegepast (LIEBEAULT, VAN RENTERGHEM, KRONFELD, om slechts enkelen te noemen). Ikzelf heb thans 300 enuresispatiënten, grootendeels kinderen, met hypnose behandeld en verkreeg hiermede bijna steeds genezing. (In mijn bovenvermeld leerboek heb ik een afzonderlijk hoofdstuk gewijd aan de behandeling van enuresis met hypnose en verder kan men mijn goede resultaten bij enuresis met hypnose vermeld vinden in dit *Tijdschrift*, 1936, blz. 1723 en in mijn verhandeling *Enuresis bei Erwachsenen und Kindern*, Amsterdam, 1936, uitgeg. bij VAN ROSSEN). Of zou hij bedoelen, dat in Nederland nagenoeg geen artsen te vinden zijn, die de hypnose kunnen toepassen? In dit geval moet ik hem gelijk geven en is het te hopen (niet alleen voor de enuresisbehandeling!), dat de hypnose in afzienbaren tijd aan onze universiteiten onderwezen zal worden.

Amsterdam, 2 Januari 1938.

S. KOSTER.

ONVERDIENDE DOCTORSTITEL.

In dit *Tijdschrift*, 1937, blz. 814 heb ik het misleidende van den titel *med. doct.*, *arts* in het licht gesteld, en op blz. 925 betuigde DE HAAN zijn instemming hiermede, en de Redactie, die tot dusverre uit beleefdheid elken collega met dr. had betiteld,